

Gemensam rapport från Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket om utlämning av EU-medborgare till tredjeländer

Datum: 25 november 2020

Webbadress : <https://europa.eu/!Mq86rd>

I sin dom i *Petruhhin*-målet från 2016 införde Europeiska unionens domstol (nedan kallad *EU-domstolen*) särskilda skyldigheter för medlemsstater som inte utlämnar sina egna medborgare och erhåller en framställning om utlämning för lagföring av en EU-medborgare som är medborgare i en annan medlemsstat och har utövat sin rätt till fri rörlighet.

Den 4 juni 2020 begärde rådet att Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och det europeiska rättsliga nätverket skulle analysera hur ärenden avseende framställningar om utlämning av EU-medborgare från tredjeländer hanteras i praktiken och att de skulle rapportera till rådet senast den 1 december 2020.

Syftet med denna gemensamma rapport från Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket är att informera rådet om de största svårigheterna för yrkesverksamma på detta område. Rapporten bygger på en analys av Eurojustärenden som registrerats efter avkunnandet av *Petruhhin*-domen i september 2016 och på erfarenheterna från det europeiska rättsliga nätverket. Syftet med rapporten är därför inte att ge en grundlig översikt över alla tänkbara frågor som kan tas upp inom ramen för ovan nämnda rättspraxis i hela EU, utan den är endast inriktad på frågor som identifierats av Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket i deras respektive operativa arbete.

I rapporten bekräftas det att tillämpningen av EU-domstolens rättspraxis om utlämning av EU-medborgare ger upphov till flera praktiska och rättsliga frågor samt att Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket har spelat en viktig roll för att underlätta samarbetet mellan de berörda medlemsstaterna och ibland även med tredjeländer.

I det följande anges de mest relevanta identifierade frågorna, om möjligt följt av rekommendationerna från Eurojust/det europeiska rättsliga nätverket:

- Osäkerhet vad gäller tillämpningsområdet för EU-domstolens rättspraxis.
  - Bristande klarhet vad gäller omfattningen av den anmodade medlemsstatens skyldigheter vid en framställning om utlämning för verkställande av ett fängelsestraff.
  - Eventuell tillämpning av samrådsmekanismen i ärenden som inte uppfyller alla villkor i EU-domstolens rättspraxis.

Det rekommenderas att tillämpningsområdet för EU-domstolens rättspraxis förtydligas ytterligare.

- Praktiska och rättsliga frågor om samrådsförfarandet.
  - Svårigheter vad gäller att identifiera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där personen är medborgare.
  - Olika praxis när det gäller de uppgifter som ska lämnas till den medlemsstat där personen är medborgare med avseende på framställningen om utlämning.

- Osäkerhet vad gäller vilken medlemsstat som ska ansvara för översättningen av den information som lämnas till den medlemsstat där personen är medborgare och vem som ska stå för kostnaderna kopplat till detta.
- Olika praxis när det gäller tidsfristerna för beslut av den medlemsstat där personen är medborgare om huruvida den eftersökta personen ska lagföras.
- Olika praxis när det gäller vilken typ av bedömning som utförs av den medlemsstat där personen är medborgare när den beslutar om huruvida den eftersökta personen ska lagföras.
- Osäkerhet vad gäller vilket instrument för rättsligt samarbete som ska användas för att säkerställa lagföring i den medlemsstat där personen är medborgare, särskilt om tröskelvärdena för utfärdande av en nationell arresteringsorder och/eller en europeisk arresteringsorder inte uppnås.
- Relevansen av att inte bara behandla frågan om behörighet, utan även frågan om vilket land som är bäst lämpat att lagföra och därmed förhindra strafflöshet.
- Spänningar mellan skyldigheter som å ena sidan följer av unionsrätten och å andra sidan bilaterala och multilaterala utlämningsavtal.

Det rekommenderas att ovannämnda frågor förtydligas ytterligare.

- Resultaten av samrådsförfarandet.
  - I de allra flesta analyserade ärendena ledde det samrådsförfarande som inletts av den anmodade medlemsstaten inte till lagföring av EU-medborgaren i den medlemsstat där han eller hon är medborgare. En sådan mekanism förefaller endast vara fördelaktig om parallella förfaranden redan pågår mot den eftersökta personen i den medlemsstat där personen är medborgare.
- Den roll som Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket har.
  - Både Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket har spelat och kommer att fortsätta att spela en viktig roll när det gäller att bistå och stödja nationella myndigheter i praktiska och rättsliga frågor.

I denna rapport finns en detaljerad förklaring av ovannämnda praktiska och rättsliga frågor/rekommendationer, inbegripet flera andra aktuella frågor. Dessutom har (anonymiserade) exempel på ärenden, som lagts fram av Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket, tillhandahållits för att hjälpa till att förklara de aktuella frågorna.